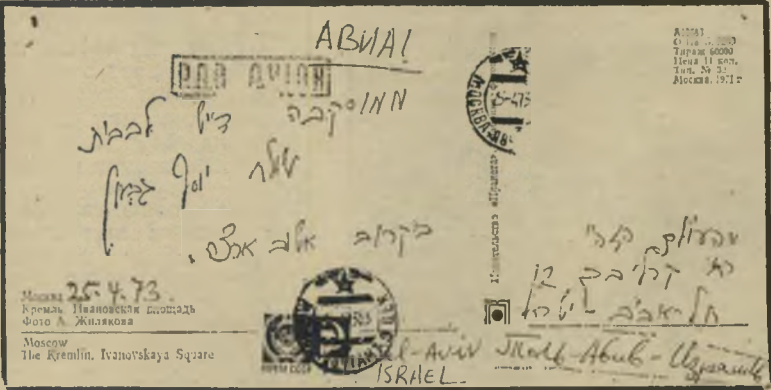

צידום הקרמלין על גבי גלזיה של יוסקה ג'י ד"ש לבבית

ד"ש ממוסקבה מיוסף גבעון בקרוב בארץ

הזבל

העצמי

"העולם הזה" 1859, "זוארץ" - רשימת קניות לחג הפסח... שתי נקודות בשביל הרשימה למכולת עם קודשי הקודשים וגבינת הקוטג'...

שיתוף פעולה

פושעי!

בארץ קיים אדם ששמו אינו יורד מן הכותרות הראשיות בעיתונים! מיעוט תומך בו ואילו הרוב המכריע מוקיעו וסולד ממעשיו... אדם זה הוא הרב מאיר כהנא...

עייפקי

מנחם מנדל

קניות הקרקעות בשטחים, הן עסקי מנחם מנדל בעל המיטריה (הניצחית): בגלות, מיטרייתו המרוספת על זרועו לא הגנה עליו אפילו מפני זבובים...

בשר בעור

של פלאפל

במיסעדות והדוכנים למיכר פלאפל בי חיפה, צולים בשר ומטגנים פלאפל על אר (המשך בעמוד 12)

לחם

ושעשועים

מעניין מאיפה יש לממשלה שלנו כס פים מיתרים לבזבו על מיצעד יוסי-העצי מאות?

כאלו שלא מספיקים לנו הגרעונות הע- צומים של קופת האוצר, המצטברים מזה שנים - הרי השנה נוספו לנו ניוקי הטבע החמורים בחקלאות שדרשו עשרות מיל- יונים נוספים.

או עם כל הכבוד לשר-החינוך הרוצה להנך את ילדי הארץ והעולים החדשים על מיצעדי טנקים ומטוסים; ועם כל הערכה לשר-התיירות והבידור שהחליט לשעשע את התיירים מחו"ל במיפגן צע- צועי-מלחמה - האם מוכנה הממשלה לסי- פר בגלוי לציבור משלמי המיסים, על חשבון איוה הוצאות חיוניות היא מעויה לבזבו כספים יקרים, דווקא בשנה שאין ראווה ממנה לחיטון מכסמאלי?

למימסד הטפיל

אין זכות קיום!

את הדו"ח האחרון של מבקר המדינה צריך להפיק, כדי שמירב האזרחים יקראו אותו.

גם הטובלים באדישות עבדות הרוח וה- נפש חשוכת מרפא, ישתכנעו: למימסד הטפיל הוותיק, אין זכות קיום!

עייטור

מיוחד

"העולם הזה" 1861, "הייתי אש- תו של דוד אבידן", וידויה ה- אישי של לילי אבידן. נהניתי למקרא חוויותיה של הגברת לר-

שוש - מי עוד יעז לטעון כי הספרות העברית עקרה היא?

אני סבור כי לנערות מסוגן של לילי, חבצלת ואחרות, העושות לילות כימים ומקריבות את עצמן למען השירה והספרות בישראל, מגיע עיטור מיוחד - סמל למסירותן, הקרבתן וחירוף גופן. בתור הצעה ראשונה אני שולח לכם רעיון לעי- טור מעין זה שייקרא למשל מגן-זיוד- אבידן, אותו יענדו המתמסרות לספרות העברית על חזן בגאווה, למען ידע כל הציבור לחלוק את הכבוד הראוי לגיבורות האלמוניות של הספרות והשירה שלנו.

יואק טמור, תל-אביב

צחוק, צחוק

אבל...

המדינה המוקינית הזאת עושה צחוק מ- עצמה על ימין ועל שמאל. בכל שני וחמי- שי מכרזים כאן על מבצעים נאים: "מב- צע ישראל נקי", "מבצע נגד עישון", "מבצע נגד צפירות הנהגים וכדומה. מכל המיבצעים הנועזים הללו אף פעם לא יצא כלום. אבל זה לא מפריע לעסקי- נים לחזור על מיבצעי חלם אלה כמו חולי- רוח, ואף לשתף במישחקים העקרים את תלמידי בתי-הספר, ולפרסם מודעות יק- רות בעתונים וברדיו, מכסף שהם מקבלים בחינם - וכל זאת על-מנת להעסיק את עצמם במשהו כדי למלא את חיייהם הרי- קים עם "תוכן".

במשך שנים מוליכים אותנו עסקני ה- חברה הגבוהה שולל עם המיבצעים היל- דותיים שלהם - ולאן הגענו? הגענו לארץ-ישראל מוזהמת, ברוח וב- חומר!

הכבישים והמדרכות והגנים הציבוריים הם פחיר-אשפה גדולים. עקרות-הבית הכי שרות שלנו חובטות שטיחים בלי להתחשב בזמן: שש בבוקר, שלוש אחר-הצהריים, חשע בלילה, שבת, או חג. מתי שנוח להן - זהו הזמן הנכון, וכמובן מעל לרא-

מכתב השבוע

קצ'לסקי השתתף ברדיפות אחרי

"למה לא קיבלת את תואר הדוקט- טור בארצות-הברית?" המשיך הפרז- פטור וחקרני. "האם בגלל סיבות פז- ליטיות?"

ברגע ששמעתי את המילה פולי- טיות, ידעתי שאין טעם להמשיך. "ישראל איננה זקוקה לבוגרים", סיים קצ'לסקי את שיחתו עימי. "אנו זקוקים למדענים מנוסים".

למרות זאת, ידוע לי שהוא קיבל, לאחר מכן, בוגרים אחרים לעבודה - בוגרים אשר לצניעות דעתי, נפלו בכישורי- הם ממני. בנוסף, גם ביטל פרופסור קצ'לסקי את רעיונותי בקשר למיתקן שהצע- תי לבנות. ו-

קצ'ור

זאת, למרות שבהעתק שבהכתבותנו הראשונה, התלהב ממנו. ועתה, עומד הפרופסור להיות נשיא מדינת-ישי- ראל.

אינני יכול שלא להיות עצוב מכך. פרופסור קצ'לסקי העדיף להאמין ל- האשמה נגדי, כי אני קומוניסט - בלי לתת לי אפילו אפשרות להתגונן. האם בידוי של איש זה תופקר נשי- אות מדינת-ישראל?

אמת, ברי לי שמיבנה השילטון במדינת-ישראל הוא כזה, שתפקיד ה- נשיאות בו חסר כוח מבחינה פוליטית. ומשמש רק למטרות ייצוג. זו לפחות נחמה פורתא.

ויריאם נדקין, יוסטון, טקסס

עם היבחרו של הפרופסור אפריים קצ'לסקי לנשיאה הרביעי של ישראל, ברצוני לפרסם ברבים כיצד נהג בי בזמנו.

בארצות-הברית, ב-1960, היה זה עדיין מאוד לא פופולארי, שלא כהיום, לדבר על שכר שווה וזכויות שוות לבני כל הגזעים. מי שהעלה רעיונות כאלה ברבים - נחשד מייד כקו- מוניסט.

בהיותי מועסק בביה"ספר לרפואה של אוניברסיטה ביילור, גיליתי כי נהוגים שם אפליות כאלה. כאשר מחי- תי - פוטרתי.

אולם לא רק פוטרתי, אלא בנוסף, הוכלל שמי ברשימה השחורה שהופ- צה במכוני הלימוד והמחקר ברחבי ארצות-הברית. מאותו יום, לא זכיתי עוד למצוא מישרה ברמה דומה. מאז, חזר על עצמו תהליך שהפך כבר ל- שיגרה: בהתקבלי לראיון במקום חדש, מתקבלים רעיונותי בעניין, אולם - כאשר אני בא לפגישה נוספת - לאחר שנתוני נבדקו על-ידי גופי הבי- טחון השונים - קבלת הפנים היא קריה, מפוזרת, עוינת.

עד כאן - ארצות-הברית. לצערי, אירע לי אותו דבר גם כאשר הגעתי למכון וייצמן ברחובות.

בסוף 1963, כתבתי לפרופסור קצ'לסקי קי הודות רעיון שלי לפיתוח ציוד איבחון מסויים. בתשובה, ענה לי ה- פרופסור, כי לא יוכל לשלוח לי כר- טיסטיסה, אולם יוכל לתת לי מילגה ומישרה.

אולם כאשר הגעתי, בפברואר 1964, קיבל הפרופסור את פני בשאלה: "למה באתי?" מפני שאני יהודי, עניתי, מ- פני שחונכתי לציונות.

מגיודידיאבידן עיטור להקרבה

לי אבידן שעשתה היכרות מקרוב עם השירה העברית. אחרי קריאת זכרונותיה, בצירוף למכתביה של הגברת חבצלת ה-